

sættes intet kapacitetskrav. Støtteordningen foreslås ændret i overensstemmelse med disse nye krav. Samtidig indeholder den ændrede støtteordning et incitament til at gennemføre miljøforbedrende investeringer på de mindre brug, som ikke bliver omfattet af obligatoriske kapacitetskrav. De landbrug, som har påbegyndt miljøforbedrende investeringer efter de gældende regler, har mulighed for at gennemføre investeringerne efter de hidtil gældende kapacitetskrav og støtteprocenter.

Den hidtil gældende miljøstøtteordning blev vedtaget af Folketinget den 18. december 1986 og trådte i kraft som lov nr. 16 af 14. januar 1987 om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.

Forslaget til lov nr. 16 af 14. januar 1987, L 64, der fremsattes i Folketinget 29. oktober 1986, indeholder i bemærkningerne, hvortil der henvises, en nærmere redegørelse for baggrunden for og sigtet med den støtteordning, som det foreliggende lovforslag supplerer og ændrer.

2. Lovforslagets indhold.

2.1. Ændring af miljøbeskyttelsesloven.

2.1.1. Ændring af afgørelser.

Forureningen af grundvandet og danske vandområder har vist, at forureningstilstanden på et givet område kan udvikle sig så alvorligt, at der er behov for at pålægge private og offentlige virksomheder at udføre særlige foranstaltninger for at nedbringe forureningen. Der kan dermed også være behov for at revurdere de vilkår, der er meddelt ved godkendelse af virksomheder, anlæg og indretninger i medfør af bl.a. §§ 35-38 i miljøbeskyttelsesloven, selv om de betingelser, der er fastsat herfor i lovens §§ 25 og 44, stk. 4-6, ikke er til stede.

§ 7 i dette lovforslag skal styrke miljøbeskyttelsen i sådanne særlige tilfælde, idet bestemmelsen giver mulighed for at ændre afgørelser i videre omfang, end det allerede kan ske i medfør af lovens § 25 og § 44, stk. 4-6, og de almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af forvaltningsakter.

Miljøbeskyttelseslovens § 11, stk. 3, giver allerede i dag hjemmel til at tilbagekalde tilladelser til afledning af spildevand til jorden. Afgørelser om tilbagekaldelse træffes af den myndighed, som kan meddele tilladelsen.

Det er hensigten, at der med hjemmel i bl.a. § 7, skal udarbejdes en ny bekendtgørelse om begrænsning af udledningen af kvælstof og fosfor til vand-

miljøet med spildevand fra virksomheder, og at denne bekendtgørelse også skal omfatte afledning af spildevand til jorden.

Den foreslåede bemyndigelse vil i øvrigt kun blive udnyttet, hvis der i fremtiden måtte opstå et ekstraordinært behov for at iværksætte særlige initiativer med henblik på at beskytte betydelige, samfundsmæssige interesser gennem en nedbringelse af forureningen af luft, vand og jord.

Forslag til regler, der skal udstedes i medfør af § 7, vil blive forhandlet med berørte organisationer, fagministerier m.v.

Det foreslåede stk. 2 til § 7 skal give miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger virksomhederne skal bidrage med til brug for myndighedernes behandling af sager efter stk. 1.

2.1.2. Regler om kontrol med overholdelsen af regler udstedt med hjemmel i anden lovgivning.

I beretningen fra Folketingets miljø- og planlægningsudvalg om vandmiljøhandlingsplanen anføres det, at der skal etableres grønne marker for den enkelte ejendom og obligatoriske gødnings- og sædskifteplaner. Det er hensigten, at det er kommunerne, der skal påse, at regler, der udstedes af landbrugsministeren herom, bliver overholdt.

Det er hensigten, at der med hjemmel i § 48, stk. 4, skal udarbejdes en bekendtgørelse, hvori der fastsættes regler om kommunernes kontrol.

2.1.3. Tilsyn.

På grundlag af de gældende bestemmelser i lovgivningen på miljøområdet, herunder lov om vandforsyning, antages det, at amtsrådene har en almindelig pligt til at føre tilsyn med forureningstilstanden i recipienter og med grundvandet.

Med den foreslåede ændring bringes § 55 i overensstemmelse hermed.

2.1.4. Indberetninger om kortlægnings- og tilsynsvirksomhed.

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 45 har Miljøstyrelsen pligt til at rådgive miljøministeren og andre myndigheder i spørgsmål vedrørende miljøbeskyttelsen. Miljøstyrelsen må derfor holde sig orienteret om forureningstilstanden, hvilket bl.a. sker på basis af oplysninger fra kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes kortlægnings- og tilsynsvirksomhed.

Det foreslåede stk. 2 til § 56 skal give miljøministeren en klar hjemmel til ikke alene at fastsætte